

De opleiding bij een eerstelijns/gz-psycholoog

'Kortdurende zorg bieden, dat is precies wat ik wil'

Pascale Klein Heerenbrink is werkzaam als PioG (Psycholoog in opleiding tot gz-psycholoog) in de Praktijk voor Psychologische Hulpverlening in Haarlem. Na haar studie werkte ze viereneenhalf jaar op een School Begeleidingsdienst. 'Daarna was ik aan een nieuwe uitdaging toe,' vertelt ze. 'Ik had mij als basispsycholoog aangesloten bij coöperatie Psy zorg Haarlemmermeer en Kennemerland. In die periode kwam ik in contact met gz-psychologen Frits Bosch en Cokkie Verschuren, die een opleidingsplaats beschikbaar hadden. Ik heb gesolliciteerd en ben aangenomen. Per 1 april 2014 werk ik als opleiding vier dagen per week in loondienst in de praktijk en volg ik één dag per week de tweejarige studie tot gz-psycholoog aan de RINO in Amsterdam. Omdat de gz-opleiding breed is, wordt verwacht dat iemand, naast het werk binnen de generalistische basis-ggz, minimaal een kwart van de opleiding werkzaam is binnen de gespecialiseerde ggz. Daarom werk ik van 1 oktober 2014 tot 1 april 2015 bij De Hoofdlijn. Dit is een praktijk voor psychotherapie en psychiatrie, gericht op diagnostiek en behandeling van psychische klachten en stoornissen. Ik ben blij dat ik de kans krijg om opgeleid te worden tot gz-psycholoog, waarbij bij mij het accent ligt binnen de generalistische basis ggz. Het is precies wat ik wil: kortdurende zorg bieden aan cliënten met diverse en uiteenlopende problematiek. Daarnaast ben je als vrijgevestigd psycholoog vrijer dan in een instelling, ook dat vind ik goed bij mij passen.'

Het krijgen van een opleidingsplaats is lastig, net zoals

het aanvragen van subsidie voor een opleidingsplek. Dat ondervond ook Frits Bosch, eerstelijns/gz-psycholoog en LVE-lid uit Haarlem. Hij heeft samen met twee collega's een groepspraktijk waarin vooral volwassenen behandeld worden. 'In eerste instantie werd onze aanvraag door de RINO afgewezen, omdat in een kostenmaatschap het zakelijk belang en het onderwijsbelang niet voldoende gescheiden zouden zijn. Daarom hebben we samen met enkele andere personen een stichting opgericht, de SBOP (Stichting Beroeps Opleiding Psychologen, zie kader). De opleidingspraktijk betaalt aan de SBOP en de SBOP betaalt een salaris aan de opleiding. Door deze constructie werden het zakelijk belang en het onderwijsbelang van elkaar losgekoppeld, een eis van de RINO. Een logische voorwaarde, want daarmee wordt voorkomen dat de opleiding gebruikt wordt voor zakelijk gewin. In 2012 kregen we onze eerste opleidingsplaats. Toen echter nog zonder subsidie, omdat geen enkele eerstelijnspsychologenpraktijk aanspraak kon maken op subsidie. De kosten van onze eerste opleiding werden opgebracht door de productie die de opleiding maakte. In mei 2013 kregen wij bericht van het CONO dat ook eerstelijnspraktijken in aanmerking konden komen voor subsidie. Of een aanvraag tot subsidie wordt gehonoreerd, wordt vastgesteld via een ingewikkeld lotingsysteem. In eerste instantie werd de aanvraag afgewezen, maar na veel heen en weer mailen met CONO, LVE en RINO konden wij meeloten in een tweede ronde en toen werd de subsidie toch toegekend. Intussen is het CONO-register overgedragen aan de FGzP en de eerstelijnspsychologische zorg vervangen door de generalistische basis ggz. De subsidie (rond de 25.000 euro) wordt in maandelijks termijnen uitgekeerd en is bedoeld voor de kosten van de praktijkopleider,